

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1215/2012**
af 12. december 2012
om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og
handelsretlige område
(omarbejdning)
(EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 542/2014 af 15. maj 2014	L 163	1	29.5.2014
► <u>M2</u>	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/281 af 26. november 2014	L 54	1	25.2.2015

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)
Nr. 1215/2012**

af 12. december 2012

**om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af
retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område**

(omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktions-
måde, særlig artikel 67, stk. 4, og artikel 81, stk. 2, litra a), c) og e),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de natio-
nale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 21. april 2009 vedtog Kommissionen en rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽³⁾. I rapporten konkluderedes det, at nævnte forordning generelt fungerer tilfredsstillende, men at anvendelsen af visse af bestemmelserne burde forbedres, at den frie bevægelighed for retsafgørelser burde fremmes yderligere, og at adgangen til retlig prøvelse burde forbedres yderligere. Da der skal foretages en række ændringer af forordningen, bør den omarbejdes af hensyn til klarheden.
- (2) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde i Bruxelles den 10.-11. december 2009 et nyt flerårigt program med titlen »Stockholmprogrammet — Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse« ⁽⁴⁾. I Stockholmprogrammet fandt Det Europæiske Råd, at processen med at afskaffe alle mellemliggende foranstaltninger (eksekvatur) bør fortsættes i løbet af den periode, som programmet dækker. Samtidig med afskaffelsen af eksekvatur bør der tilvejebringes en række garantier.
- (3) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, bl.a. ved at lette adgangen til domstolene, navnlig på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og udenretslige afgørelser om civilretlige spørgsmål. Med henblik på gradvis at indføre et sådant

⁽¹⁾ EUT C 218 af 23.7.2011, s. 78.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.12.2012.

⁽³⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

▼B

område skal Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, navnlig når de er nødvendige for det indre markeds funktion.

- (4) Visse forskelle mellem de nationale regler for retternes kompetence og anerkendelse af retsafgørelser virker hæmmende for det indre markeds funktion. Det er tvingende nødvendigt at have bestemmelser, der kan gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og sikre hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i en medlemsstat.
- (5) Sådanne bestemmelser falder ind under samarbejdet om civile retlige spørgsmål efter artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (6) For at virkeliggøre målet om fri bevægelighed for retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at reglerne for retternes kompetence og for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser fastlægges i en bindende og umiddelbart gældende EU-retsakt.
- (7) De daværende medlemsstater af De Europæiske Fællesskaber indgik den 27. september 1968 på grundlag af artikel 220, fjerde led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab Bruxelles-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, senere ændret ved konventionerne om nye medlemsstaters tiltrædelse af denne konvention⁽¹⁾ (»Bruxelles-konventionen af 1968«). Den 16. september 1988 indgik de daværende medlemsstater af De Europæiske Fællesskaber og visse EFTA-stater Lugano-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager⁽²⁾ (»Lugano-konventionen af 1988«), som er en parallelkonvention til Bruxelles-konventionen af 1968. Lugano-konventionen af 1988 fik virkning for Polen den 1. februar 2000.
- (8) Den 22. december 2000 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 44/2001, der træder i stedet for Bruxelles-konventionen af 1968, for så vidt angår de medlemsstatsterritorier, der er omfattet af TEUF, og som gælder mellem medlemsstaterne, undtagen Danmark. Ved Rådets afgørelse 2006/325/EF⁽³⁾ indgik Fællesskabet en aftale med Danmark, der sikrede, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 44/2001 kom til at finde anvendelse i Danmark. Lugano-konventionen af 1988 blev revideret ved konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager⁽⁴⁾, undertegnet den 30. oktober 2007 i Lugano af Fællesskabet, Danmark, Island, Norge og Schweiz (»Lugano-konventionen af 2007«).

⁽¹⁾ EFT L 299 af 31.12.1972, s. 32, EFT L 304 af 30.10.1978, s. 1, EFT L 388 af 31.12.1982, s. 1, EFT L 285 af 3.10.1989, s. 1, EFT C 15 af 15.1.1997, s. 1. Se konsolideret udgave i EFT C 27 af 26.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 319 af 25.11.1988, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 120 af 5.5.2006, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 147 af 10.6.2009, s. 5.

▼B

- (9) Bruxelles-konventionen af 1968 finder fortsat anvendelse for så vidt angår de af medlemsstaternes territorier, som er omfattet af Bruxelles-konventionens geografiske anvendelsesområde, og som ikke er omfattet af denne forordning i medfør af artikel 355 i TEUF.
- (10) Denne forordnings anvendelsesområde bør omfatte alle de vigtigste spørgsmål på det civil- og handelsretlige område, bortset fra visse velafgrænsede spørgsmål, navnlig underholdspligt, som ikke bør være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde efter vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt⁽¹⁾.
- (11) Med henblik på denne forordning bør retter i medlemsstaterne omfatte retter, som er fælles for flere medlemsstater, som f.eks. Beneluxdomstolen, når den udøver sin kompetence i spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Retsafgørelser, der er truffet af sådanne retter, bør derfor anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med denne forordning.
- (12) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på voldgift. Intet i denne forordning bør være til hinder for, at retterne i en medlemsstat, hvor en sag er blevet anlagt vedrørende et forhold, hvorom parterne har indgået en voldgiftsaftale, henviser parterne til voldgift, udsætter eller afviser sagen eller undersøger, hvorvidt voldgiftsaftalen er ugyldig, ude af kraft eller ikke kan gennemføres i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

En afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat om, hvorvidt en voldgiftsaftale er ugyldig, ude af kraft eller ikke kan gennemføres, bør ikke være underlagt bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse i denne forordning, uanset om retten afgjorde dette som et hovedspørgsmål eller som et bispørgsmål.

På den anden side såfremt en ret i en medlemsstat, der har udøvet sin kompetence i henhold til denne forordning eller national lovgivning, har besluttet, at en voldgiftsaftale er ugyldig, ude af kraft eller ikke kan gennemføres, bør dette ikke være til hinder for, at rettens afgørelse om sagens realitet anerkendes eller alt efter omstændighederne fuldbyrdes i overensstemmelse med denne forordning. Dette bør ikke berøre den kompetence, som medlemsstaternes retter har til at træffe afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser i overensstemmelse med konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser udfærdiget den 10. juni 1958 i New York (»New York-konventionen af 1958«), som har forrang i forhold til denne forordning.

Denne forordning bør ikke finde anvendelse på søgsmål eller tilknyttede sager navnlig vedrørende etablering af en voldgiftsret, voldgiftsmændenes beføjelser, varetagelse af en voldgiftsprocedure eller af andre aspekter af en sådan procedure, eller på sager eller afgørelser vedrørende annullering, fornyet prøvelse, appel, anerkendelse eller fuldbyrdelse af en voldgiftskendelse.

⁽¹⁾ EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1.

▼B

- (13) Der skal være en tilknytning mellem de sager, denne forordning finder anvendelse på, og medlemsstaternes område. De fælles regler for retternes kompetence bør derfor principielt anvendes, når sagsøgte har bopæl på en medlemsstats område.
- (14) En sagsøgt, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, bør som hovedregel være underlagt de nationale kompetenceregler, der gælder på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt.

Med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og arbejdstagere, beskytte medlemsstaternes retters kompetence i situationer, hvor de har enekompetence, og respektere parternes aftalefrihed bør visse kompetenceregler i denne forordning imidlertid finde anvendelse uanset sagsøgtens bopæl.

- (15) Kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed og være baseret på sagsøgtens bopæl som det principielle kriterium. Dette kompetencekriterium bør altid kunne gøres gældende, undtagen i enkelte velafgrænsede tilfælde, hvor det på grund af tvistens genstand eller af hensyn til parternes aftalefrihed er berettiget at lægge et andet tilknytningsmoment til grund. For at gøre de fælles regler mere gennemsigtige og undgå kompetencekonflikter bør juridiske personers bopæl defineres selvstændigt.
- (16) Som kompetencekriterium bør sagsøgtens bopæl suppleres med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje. Kriteriet nær tilknytning bør tjene til at skabe retssikkerhed og undgå muligheden for, at sagsøgte indstævnes for en ret i en medlemsstat, som vedkommende ikke med rimelighed kunne forudse. Dette er navnlig vigtigt i tvister angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået i forbindelse med krænkelser af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser.
- (17) Ejeren af et kulturgode som defineret i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område⁽¹⁾, bør inden for rammerne af denne forordning kunne anlægge civilt søgsmål med henblik på tilbagelevering, baseret på ejerskab, af et kulturgode ved retten på det sted, hvor kulturgodet befinder sig på tidspunktet for sagens anlæggelse ved retten. Sådanne sager berører ikke sager anlagt i henhold til direktiv 93/7/EØF.
- (18) For forsikringsaftaler, forbrugeraftaler og arbejdsaftaler er det ønskeligt at beskytte den svage part ved hjælp af kompetenceregler, der er gunstigere for denne parts interesser end de almindelige kompetenceregler.
- (19) Friheden til at indgå aftaler om værneting for parter i andre aftaler end forsikrings-, forbruger- og arbejdsaftaler, hvor en sådan aftalefrihed er begrænset, bør respekteres, dog med forbehold af de bestemmelser om enekompetence, der er fastsat i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74.

▼B

- (20) Opstår der spørgsmål om, hvorvidt en værnetingsaftale til fordel for en ret eller retterne i en medlemsstat er materielt ugyldig, bør spørgsmålet afgøres i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor den ret eller de retter, der er valgt i aftalen, er beliggende, herunder den pågældende medlemsstats lovvalgsregler.
- (21) Af hensyn til en harmonisk retspleje er det nødvendigt at mindske risikoen for parallelle retssager mest muligt og undgå, at der træffes indbyrdes uforenelige retsafgørelser i forskellige medlemsstater. Der bør være en klar, effektiv mekanisme til at afgøre tilfælde af *litis pendens* og indbyrdes sammenhængende krav og til at afhjælpe problemer som følge af forskellene mellem de enkelte medlemsstaters lovgivning med hensyn til, på hvilket tidspunkt en sag anses for anlagt. Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør dette tidspunkt defineres selvstændigt.
- (22) Med henblik på at gøre eksklusive værnetingsaftaler mere effektive og på at undgå misbrug af retssager i taktisk øjemed er det imidlertid nødvendigt at fastsætte bestemmelse om, at der kan gøres undtagelse fra den almindelige *litis pendens*-bestemmelse for på tilfredsstillende vis at håndtere en særlig situation, hvor der kan opstå parallelle retssager. Der er tale om en sådan situation, såfremt der er anlagt sag ved en ret, der ikke er valgt i en eksklusiv værnetingsaftale, og de samme parter herefter ved den valgte ret fremsætter krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag. I en sådan situation bør det være et krav, at den ret, hvor sagen først anlægges, udsætter sagen, så snart samme sag er indbragt for den valgte ret, og indtil sidstnævnte ret erklærer, at den ikke har kompetence i henhold til den eksklusive værnetingsaftale. Formålet er i en sådan situation at sikre, at den valgte ret har fortrinsret til at træffe afgørelse om aftalens gyldighed og om det omfang, hvori aftalen finder anvendelse på den sag, der verserer ved den. Den valgte ret bør kunne fortsætte sin behandling af sagen, uanset om den ikke valgte ret allerede har truffet afgørelse om udsættelse af sagen.
- Denne undtagelse bør ikke omfatte situationer, hvor parterne har indgået modstridende eksklusive værnetingsaftaler, eller hvor sagen først er anlagt ved en ret valgt i en eksklusiv værnetingsaftale. I sådanne tilfælde bør denne forordnings generelle *litis pendens*-bestemmelse finde anvendelse.
- (23) Der bør i denne forordning fastsættes bestemmelse om en fleksibel ordning, hvor retterne i medlemsstaterne kan tage i betragtning, om der verserer en sag ved en ret i et tredjeland, og herunder navnlig tage hensyn til en ordnet retspleje og til om en eventuel retsafgørelse fra et tredjeland kan anerkendes og fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat i henhold til denne medlemsstats lovgivning.
- (24) Når der tages hensyn til en ordnet retspleje, skal retten i den berørte medlemsstat vurdere alle omstændigheder i den sag, der verserer ved den. Sådanne omstændigheder kan omfatte forbindelserne mellem de faktiske omstændigheder og parterne og det

▼B

pågældende tredjeland, den fase, som sagen i tredjelandet har nået på det tidspunkt, sagen indledes i retten i den pågældende medlemsstat, og hvorvidt retten i tredjelandet kan forventes at træffe en retsafgørelse inden for en rimelig frist.

Denne vurdering kan også omfatte hensyntagen til spørgsmålet om, hvorvidt retten i tredjelandet har enekompetence i den enkelte sag under omstændigheder, hvor en ret i en medlemsstat ville have enekompetence.

- (25) Begrebet foreløbige, herunder sikrende, retsmidler bør f.eks. omfatte sikrende kendelser med henblik på at fremskaffe oplysninger og sikre beviser, jf. artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder⁽¹⁾. Begrebet bør ikke omfatte foranstaltninger, der ikke er sikrende, såsom foranstaltninger til afhøring af vidner. Dette bør ikke berøre anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter for så vidt angår bevisoptagelse i sager om civile og kommercielle spørgsmål⁽²⁾.
- (26) Den gensidige tillid til retsplejen i Unionen berettiger princippet om, at retsafgørelser truffet i en medlemsstat bør anerkendes i alle medlemsstater, uden at der er behov for en særlig procedure. Desuden gør målet om at gøre det mindre langsommeligt og mindre dyrt at føre retssager på tværs af landegrænserne det berettiget at afskaffe den erklæring om eksigibilitet, der skal afgives, inden der kan ske fuldbyrdelse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. En retsafgørelse, der er truffet af en ret i en medlemsstat, bør derfor behandles på samme måde, som hvis den var blevet truffet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.
- (27) Med henblik på fri bevægelighed for retsafgørelser bør en retsafgørelse truffet i en medlemsstat anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat, selv om den er truffet mod en person, der ikke har bopæl på en medlemsstats område.
- (28) Såfremt en retsafgørelse indeholder et retsmiddel eller en kendelse, der er ukendt i lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, tilpasses retsmidlet eller kendelsen, herunder enhver heri anført rettighed, i det omfang det er muligt, til det, der i henhold til denne medlemsstats nationale lovgivning har tilsvarende retsvirkninger og varetager lignende formål og hensyn. Det bør være op til de enkelte medlemsstater selv at afgøre, hvorledes og af hvem tilpasningen skal foretages.
- (29) Direkte fuldbyrdelse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat uden en erklæring om eksigibilitet bør ikke bringe respekten for retten til forsvar i fare. Derfor bør den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kunne indgive begæring om, at anerkendelse eller fuldbyrdelse afslås, hvis den pågældende finder, at en af grundene til at afslå anerkendelse af retsafgørelsen er til stede. Dette bør omfatte den grund, at den pågældende ikke havde haft mulighed for at varetage sine interesser under sagen, da der blev afsagt afgørelse uden personligt fremmøde med

⁽¹⁾ EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45.

⁽²⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1.

▼B

hensyn til et borgerligt krav i en straffesag. Det bør også omfatte de grunde, en person kan påberåbe sig på grundlag af en aftale indgået mellem den medlemsstat, som anmodningen rettes til, og en tredjestat i medfør af artikel 59 i Bruxelles-konventionen af 1968.

- (30) En part, der bestrider fuldbyrdelsen af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, bør, i det omfang det er muligt, og i overensstemmelse med retssystemet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, være i stand til i den samme sag ud over de grunde til afslag, der er fastsat i denne forordning, at påberåbe sig de grunde til afslag, der findes i henhold til national lovgivning, inden for de frister, der er fastsat i denne lovgivning. Anerkendelse af en retsafgørelse bør imidlertid kun afslås, hvis en eller flere af de grunde til afslag, der er fastsat i denne forordning, foreligger.
- (31) Indtil der er truffet afgørelse om en indsigelse mod fuldbyrdelsen af en retsafgørelse, bør retterne i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, under hele behandlingen af en sådan indsigelse, herunder en eventuel appel, kunne tillade, at fuldbyrdelsen fortsætter med forbehold af en begrænsning af fuldbyrdelsen eller af, at der stilles en sikkerhed.
- (32) For at underrette den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, om fuldbyrdelsen af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat, bør den attest, der indføres med denne forordning, om nødvendigt ledsaget af retsafgørelsen forkyndes for den pågældende i rimelig tid inden den første fuldbyrdelsesforanstaltning. I denne sammenhæng bør der ved første fuldbyrdelsesforanstaltning forstås den første fuldbyrdelsesforanstaltning efter forkyndelse.
- (33) Når foreløbige, herunder sikrende, retsmidler iværksættes af en ret, der har kompetence med hensyn til sagens realitet, bør deres frie bevægelighed sikres inden for rammerne af denne forordning. Imidlertid bør foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som en sådan ret har truffet afgørelse om, uden at sagsøgte forinden er blevet indkaldt, ikke anerkendes og fuldbyrdes inden for rammerne af denne forordning, medmindre den retsafgørelse, der indeholder retsmidlet, er blevet forkyndt for sagsøgte forud for fuldbyrdelsen. Dette bør ikke være til hinder for anerkendelse og fuldbyrdelse af sådanne retsmidler i henhold til national lovgivning. Når foreløbige, herunder sikrende, retsmidler iværksættes af en ret, der ikke har kompetence med hensyn til sagens realitet, bør deres virkning inden for denne forordnings rammer være begrænset til den pågældende medlemsstat.
- (34) Kontinuiteten mellem Bruxelles-konventionen af 1968, forordning (EF) nr. 44/2001 og nærværende forordning bør sikres, og i den forbindelse bør der fastsættes overgangsbestemmelser. Samme kontinuitet bør gælde med hensyn til Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af Bruxelles-konventionen af 1968 og de forordninger, der er trådt i stedet for den.
- (35) For at respektere medlemsstaternes internationale forpligtelser bør denne forordning ikke berøre de konventioner vedrørende særlige områder, som medlemsstaterne er parter i.

▼B

- (36) Med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til traktaterne bør denne forordning ikke berøre anvendelsen af bilaterale konventioner og aftaler, der er indgået mellem et tredjeland og en medlemsstat inden datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001, og som omfatter spørgsmål, der er reguleret ved nærværende forordning.
- (37) For at sikre løbende ajourføring af de attester, der skal benyttes i forbindelse med anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser, officielt bekræftede dokumenter og retsførlig i henhold til denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændringer af bilag I og II til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (38) Denne forordning respekterer grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til adgang til effektive retsmidler og til retfærdig rettergang, der er sikret ved chartrets artikel 47.
- (39) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (40) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til den daværende traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltaget i vedtagelsen og anvendelsen af forordning (EF) nr. 44/2001. I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (41) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, idet Danmark dog kan anvende ændringerne til forordning (EF) nr. 44/2001 i medfør af artikel 3 i aftalen af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ —

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.

▼B

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

1. Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset rettens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og unladelser under udøvelse af statsmagt (*acta jure imperii*).

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforholdet mellem ægtefæller eller mellem parterne i et forhold, der ifølge den lov, der finder anvendelse på sådanne forhold, anses for at have virkninger svarende til et ægteskabs
- b) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
- c) social sikring
- d) voldgift
- e) underholdspligt, der er opstået i forbindelse med et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab
- f) arv efter loven eller testamente, herunder underholdspligt som følge af dødsfald.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- a) »retsafgørelse« enhver retsafgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan afgørelsen betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten.

I kapitel III anses »retsafgørelse« for at omfatte foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som en ret, der i henhold til denne forordning har kompetence med hensyn til sagens realitet, har truffet afgørelse om. Det omfatter ikke foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, der er truffet afgørelse om af en sådan ret, uden at den sagsøgte er blevet indkaldt, medmindre retsafgørelsen indeholdende retsmidlet er blevet forkyndt for sagsøgte forud for fuldbyrdelsen

- b) »retsførlig«: forlig, der er blevet godkendt af en ret i en medlemsstat, eller som er indgået for en ret i en medlemsstat under retssagen
- c) »officielt bekræftet dokument«: et dokument, der er udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument i domsstaten, og hvor den officielle bekræftelse:
 - i) vedrører underskriften og dokumentets indhold, og

▼B

- ii) er foretaget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil
- d) »domsstat«: efter omstændighederne den medlemsstat, hvor retsafgørelsen er blevet truffet, hvor retsforliget er blevet godkendt eller indgået, eller hvor det officielt bekræftede dokument er blevet udstedt eller registreret
- e) »medlemsstat, som anmodningen rettes til«: den medlemsstat, hvor anerkendelsen af retsafgørelsen påberåbes, eller hvor retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument søges fuldbyrdet
- f) »den oprindelige ret«: retten, som har truffet den retsafgørelse, hvis anerkendelse påberåbes, eller søges fuldbyrdet.

Artikel 3

Med henblik på denne forordning omfatter »ret« følgende myndigheder, i det omfang de har kompetence til at afgøre spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde:

- a) for så vidt angår Ungarn, en notar (közjegyző) i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav (fizetési meghagyásos eljárás)
- b) for så vidt angår Sverige, det svenske fogedvæsen (Kronofogdemyndigheten) i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav (betalningsföreläggande) og visse andre krav (handräckning)

KAPITEL II

KOMPETENCE*AFDELING 1**Almindelige bestemmelser**Artikel 4*

1. Med forbehold af denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.
2. Personer, som ikke er statsborgere i den medlemsstat, på hvis område de har bopæl, er undergivet de kompetenceregler, der gælder for statsborgere i den pågældende medlemsstat.

Artikel 5

1. Personer, der har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af de regler, der er fastsat i dette kapitels afdeling 2-7.

▼B

2. I særdeleshed kan de nationale kompetenceregler, som medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om i henhold til artikel 76, stk. 1, litra a), ikke gøres gældende imod de i stk. 1 omhandlede personer.

Artikel 6

1. Har en sagsøgt ikke bopæl på en medlemsstats område, afgøres retternes kompetence i hver enkelt medlemsstat efter medlemsstatens egen lovgivning, jf. dog artikel 18, stk. 1, artikel 21, stk. 2, samt artikel 24 og 25.

2. Over for en sagsøgt, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, kan enhver, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset sin nationalitet, i lighed med medlemsstatens egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder dér, herunder navnlig de regler, som medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om i henhold til artikel 76, stk. 1, litra a).

*AFDELING 2****Specielle kompetenceregler****Artikel 7*

En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat:

- 1) a) i sager om kontraktforhold ved retten på det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes
 - b) ved anvendelsen af denne bestemmelse, og medmindre andet er aftalt, er opfyldelsesstedet for den forpligtelse, der ligger til grund for sagen:
 - ved salg af varer, det sted i en medlemsstat, hvor varerne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
 - ved levering af tjenesteydelser, det sted i en medlemsstat, hvor tjenesteydelserne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
 - c) er litra b) ikke relevant, finder litra a) anvendelse.
- 2) i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjjelsen er foregået eller vil kunne foregå
- 3) i sager, i hvilke der påstås erstatning eller genoprettelse af en tidligere tilstand i anledning af en strafbar handling, ved den ret, hvor straffesagen er anlagt, såfremt denne ret i henhold til sin egen lovgivning kan påkende borgerlige krav
- 4) i sager, i hvilke der påstås tilbagelevering, baseret på ejerskab, af et kulturgode som defineret i artikel 1, nr. 1), i direktiv 93/7/EØF, og som er anlagt af den person, der påberåber sig ret til at få et sådant gode tilbageleveret, ved retterne på det sted, hvor kulturgodet befinder sig på tidspunktet for sagens anlæggelse ved retten

▼B

- 5) i sager vedrørende driften af en filial, et agentur eller en anden virksomhed, ved retten på det sted, hvor filialen, agenturet eller virksomheden er beliggende
- 6) i sager, der er anlagt mod en stifter af en trust, trustee eller begunstiget ved en trust oprettet enten i henhold til loven eller skriftligt eller ved en mundtlig aftale, der er bekræftet skriftligt, ved retterne i den medlemsstat, på hvis område trusten har hjemsted
- 7) i sager om indsigelse mod betaling af den bjærgeløn, der forlanges for bjærgning, som er kommet en skibsladning eller fragt til gode, ved den ret, i hvis retskreds der i den nævnte ladning eller i den dertil knyttede fragt:
 - a) er gjort arrest for at sikre sådan betaling, eller
 - b) kunne have været gjort arrest, men hvor der er ydet kaution eller stillet anden sikkerhed

Denne bestemmelse finder kun anvendelse, såfremt det gøres gældende, at sagsøgte har rettigheder i den nævnte skibsladning eller fragt, eller at han på bjærgningstidspunktet havde sådanne rettigheder.

Artikel 8

En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan endvidere sagsøges:

- 1) såfremt der er flere sagsøgte, ved retten i den retskreds, hvor en af de sagsøgte har bopæl, forudsat at kravene er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige retsafgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig
- 2) når der er tale om en sag om opfyldelse af en garantiforpligtelse eller andre krav mod den pågældende som tredjemand, ved den ret, hvor den oprindelige sag er anlagt, medmindre denne kun er anlagt for at unddrage den pågældende det værneting, der ville være kompetent i hans sag
- 3) når der er tale om et modkrav, der udspringer af den samme aftale eller det samme forhold, som hovedkravet støttes på, ved den ret, hvor sagen om hovedkravet er anlagt
- 4) i sager om kontraktforhold, såfremt sagen kan forenes med en sag om rettigheder over fast ejendom mod samme sagsøgte, ved retten i den medlemsstat, på hvis område ejendommen er beliggende.

Artikel 9

Hvis en ret i en medlemsstat i henhold til denne forordning har kompetence til at afgøre sager om ansvar i forbindelse med brugen eller driften af et skib, har denne ret eller enhver anden ret, som i henhold til den interne lovgivning i den pågældende medlemsstat træder i stedet for førstnævnte ret, også kompetence til at afgøre krav om begrænsning af dette ansvar.

▼B*AFDELING 3****Kompetence i forsikringsager****Artikel 10*

I forsikringsager afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 6 og artikel 7, nr. 5).

Artikel 11

1. En forsikringsgiver, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges:

- a) ved retterne i den medlemsstat, på hvis område forsikringsgiveren har bopæl
- b) i en anden medlemsstat i tilfælde, hvor sagen anlægges af forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede, ved retten på det sted, hvor sagsøger har bopæl, eller
- c) såfremt det drejer sig om en coassurandør, ved den ret i en medlemsstat, ved hvilken der er anlagt sag mod den ledende assurandør.

2. Har forsikringsgiveren ikke bopæl på en medlemsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en anden virksomhed i en medlemsstat, anses forsikringsgiveren i sager vedrørende driften af filialen, agenturet eller virksomheden som havende bopæl på denne medlemsstats område.

Artikel 12

I sager om ansvarsforsikring eller forsikring af fast ejendom kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået. Det samme gælder, når fast ejendom og løsøre er omfattet af samme forsikringsaftale og er genstand for samme skadestilfælde.

Artikel 13

1. I sager om ansvarsforsikring kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved den ret, hvor skadelidte har anlagt sag mod den sikrede, såfremt den lovgivning, der gælder for denne ret, indeholder hjemmel dertil.

2. Artikel 10, 11 og 12 finder anvendelse i tilfælde, hvor skadelidte anlægger sag direkte mod forsikringsgiveren, såfremt der er hjemmel for et direkte sagsanlæg.

3. Såfremt lovgivningen om et sådant direkte sagsanlæg indeholder hjemmel til at inddrage forsikringstageren eller den sikrede i sagen, er den samme ret også kompetent i forhold til disse personer.

Artikel 14

1. En forsikringsgiver kan kun anlægge sag ved retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har bopæl, hvad enten sagsøgte er forsikringstager, sikret eller begunstiget, jf. dog artikel 13, stk. 3.

▼B

2. Denne afdeling berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 15

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale om værneting:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået
- 2) der giver forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling
- 3) der er indgået mellem en forsikringstager og en forsikringsgiver, som på tidspunktet for forsikringsaftalens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted på samme medlemsstats område, og hvorved retterne i denne medlemsstat tillægges kompetence også i tilfælde af, at skadetilføjelsen er foregået i udlandet, medmindre en sådan aftale om værneting ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende medlemsstat
- 4) der er indgået af en forsikringstager, som ikke har bopæl på en medlemsstats område, medmindre det drejer sig om en lovpligtig forsikring eller en forsikring vedrørende en fast ejendom, som er beliggende på en medlemsstats område, eller
- 5) der vedrører en forsikringsaftale, som dækker en eller flere af de i artikel 16 nævnte risici.

Artikel 16

De i artikel 15, nr. 5), omhandlede risici er følgende:

- 1) enhver skade
 - a) på søgående skibe, på offshoreanlæg og anlæg i rum sø eller på luftfartøjer, der skyldes begivenheder, som indtræffer i forbindelse med anvendelse til erhvervs-mæssige formål af disse skibe, anlæg og luftfartøjer
 - b) på gods bortset fra passagerers bagage, når forsendelsen sker helt eller delvis som transport med nævnte skibe eller luftfartøjer
- 2) ethvert ansvar, bortset fra ansvar for fysisk skade på passagerer eller for skade på disses bagage
 - a) hidrørende fra brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til nr. 1, litra a), med hensyn til luftfartøjer dog kun for så vidt lovgivningen i den medlemsstat, i hvilken luftfartøjet er registreret, ikke forbyder aftaler om værneting ved forsikring af sådanne risici
 - b) for skade forårsaget af gods under transport som anført i nr. 1, litra b)
- 3) ethvert økonomisk tab i forbindelse med brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til nr. 1), litra a), navnlig tab af fragt eller befragtningsindtægter

▼B

- 4) enhver risiko i forbindelse med en af de i nr. 1)-3) nævnte risici
- 5) uanset nr. 1)-4), alle store risici som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ⁽¹⁾.

*AFDELING 4****Kompetence i sager om forbrugeraftaler****Artikel 17*

1. I sager om aftaler indgået af en person (forbrugeren) med henblik på brug, der må anses at ligge uden for hans erhvervsmæssige virksomhed, afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 6 og artikel 7, nr. 5):

- a) når sagen vedrører køb af løsøregerstande, hvor købesummen skal betales i rater
- b) når sagen vedrører lån, der skal tilbagebetales i rater, eller andre kreditdispositioner, som er bestemt til finansiering af køb af sådanne genstande, eller
- c) i alle andre tilfælde, når aftalen er indgået med en person, der udøver erhvervsmæssig virksomhed i den medlemsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl, eller på en hvilken som helst måde retter sådan virksomhed mod denne medlemsstat eller mod flere stater inklusive denne medlemsstat, og aftalen er omfattet af den pågældende virksomhed.

2. Har forbrugeren medkontrahent ikke bopæl på en medlemsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en anden virksomhed i en medlemsstat, anses han i sager vedrørende driften af filialen, agenturet eller virksomheden som havende bopæl på denne medlemsstats område.

3. Denne afdeling finder ikke anvendelse på transportaftaler, bortset fra aftaler, hvorved der for en samlet pris ydes en kombination af rejse og ophold.

Artikel 18

1. Sager, som en forbruger agter at rejse mod sin medkontrahent, kan anlægges enten ved retterne i den medlemsstat, på hvis område medkontrahenten har bopæl, eller, uanset medkontrahentens bopæl, ved retten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl.

2. Sager, som agtes rejst mod forbrugeren af forbrugeren medkontrahent, kan kun anlægges ved retterne i den medlemsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl.

3. Denne artikel berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

⁽¹⁾ EFT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

▼B*Artikel 19*

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale om værneting:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået
- 2) der giver forbrugeren ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling, eller
- 3) der er indgået mellem en forbruger og dennes medkontrahent, som på tidspunktet for forbrugeraftalens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted på samme medlemsstats område, og tillægger retterne i denne medlemsstat kompetence, medmindre en sådan aftale om værneting ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

*AFDELING 5****Kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler****Artikel 20*

1. I sager om individuelle arbejdsaftaler afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog artikel 6, artikel 7, nr. 5), og, i tilfælde, hvor sagen anlægges mod en arbejdsgiver, artikel 8, nr. 1).
2. Når en arbejdstager har indgået en individuel arbejdskontrakt med en arbejdsgiver, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en anden virksomhed i en medlemsstat, anses arbejdsgiveren i sager vedrørende driften af filialen, agenturet eller virksomheden som havende bopæl på denne medlemsstats område.

Artikel 21

1. En arbejdsgiver, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges:
 - a) ved retterne i den medlemsstat, på hvis område han har bopæl, eller
 - b) i en anden medlemsstat:
 - i) ved retten på det sted, hvor eller hvorfra arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde, eller ved retten på det sidste sted, hvor han sædvanligvis udførte sit arbejde, eller
 - ii) såfremt arbejdstageren ikke sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde i et bestemt land, ved retten på det sted, hvor den virksomhed, som har antaget arbejdstageren, er eller var beliggende.
2. En arbejdsgiver, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, kan i overensstemmelse med stk. 1, litra b), sagsøges ved en ret i en medlemsstat.

▼B*Artikel 22*

1. En arbejdsgiver kan kun anlægge sag ved retterne i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren har bopæl.
2. Denne afdeling berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 23

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået, eller
- 2) der giver arbejdstageren ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling.

*AFDELING 6****Enekompetence****Artikel 24*

Enekompetente er følgende retter i en medlemsstat uden hensyn til parternes bopæl:

- 1) i sager om rettigheder over fast ejendom samt om leje eller forpagtning af fast ejendom, retterne i den medlemsstat, på hvis område ejendommen er beliggende.

I sager om leje- og forpagtningsaftaler vedrørende fast ejendom, der er indgået med henblik på midlertidig privat brug for et tidsrum af højst seks på hinanden følgende måneder, er dog også retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har bopæl, kompetente, under forudsætning af, at lejer eller forpagter er en fysisk person, og at ejer og lejer eller forpagter har bopæl på samme medlemsstats område

- 2) i sager om gyldighed, ugyldighed eller opløsning af selskaber og andre juridiske personer, der har deres hjemsted på en medlemsstats område, eller om gyldighed af beslutninger truffet af disses organer, retterne i den pågældende medlemsstat. Ved afgørelsen af, hvor dette hjemsted er beliggende, skal retten anvende de internationalprivatretningsregler, som gælder for den
- 3) i sager om gyldigheden af indførelsen i offentlige registre, retterne i den medlemsstat, på hvis område registrene føres
- 4) i sager om registrering eller gyldighed af patenter, varemærker, design samt andre lignende rettigheder, der forudsætter deponering eller registrering, uanset om spørgsmålet rejses ved, at der nedlægges påstand herom, eller i form af en indsigelse, retterne i den medlemsstat, på hvis område der er ansøgt om deponering eller registrering, eller hvor deponering eller registrering er foretaget eller i henhold til en EU-retsakt eller en international konvention anses for at være foretaget.

▼B

Med forbehold af den kompetence, der i henhold til konventionen om meddelelse af europæiske patenter, undertegnet i München den 5. oktober 1973, er tillagt Den Europæiske Patentmyndighed, har retterne i hver medlemsstat enekompetence for så vidt angår registreringen og gyldigheden af et europæisk patent, der er meddelt for denne medlemsstat

- 5) i sager om fuldbyrdelse af retsafgørelser, retterne i den medlemsstat, på hvis område fuldbyrdelsesstedet er beliggende.

*AFDELING 7**Aftaler om værneting**Artikel 25*

1. Såfremt parterne, uanset deres bopæl, har aftalt, at en ret eller retterne i en medlemsstat skal være kompetente til at påkende allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold, er denne ret eller disse retter kompetente, medmindre aftalen er materielt ugyldig efter loven i den pågældende medlemsstat. Medmindre parterne har aftalt andet, er denne ret eller disse retter enekompetente. Værnetingsaftalen skal være indgået:

- a) skriftligt eller mundtligt med skriftlig bekræftelse
- b) i en form, der er i overensstemmelse med den skik og brug, som parterne følger i deres indbyrdes forhold, eller
- c) inden for international handel, i en form, der er i overensstemmelse med en sædvane, som parterne har eller burde have kendskab til, og som inden for sådan handel er almindelig kendt og regelmæssigt fulgt af parter i aftaler af samme type inden for den pågældende handelsbranche.
2. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen om værneting.
3. Den eller de retter i en medlemsstat, som har fået tillagt kompetence i henhold til et dokument om oprettelse af en trust, har enekompetence i sager mod en stifter af en trust, en trustee eller en ved en trust begunstiget person, såfremt det drejer sig om forholdet mellem disse personer eller om deres rettigheder og pligter inden for trustens rammer.
4. Aftaler om værneting samt tilsvarende bestemmelser i et dokument om oprettelse af en trust er ugyldige, såfremt de er i strid med artikel 15, 19 eller 23 eller udelukker kompetencen for de retter, som i medfør af artikel 24 er enekompetente.

▼B

5. En værnetingsaftale, der indgår som en del af en kontrakt, anses for at være en selvstændig aftale, der er uafhængig af kontraktens øvrige bestemmelser.

Gyldigheden af en værnetingsaftale kan ikke bestrides alene under henvisning til, at kontrakten ikke er gyldig.

Artikel 26

1. For så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne forordning, bliver den kompetent, når sagsøgte giver møde for den. Denne regel finder ikke anvendelse, såfremt sagsøgte giver møde for at bestride rettens kompetence, eller såfremt en anden ret i medfør af artikel 24 er enekompetent.

2. Med hensyn til spørgsmål omfattet af afdeling 3, 4 eller 5 skal retten, såfremt forsikringstageren, den sikrede, en begunstiget i henhold til forsikringsaftalen, den skadelidte, forbrugeren eller arbejdstageren er den sagsøgte, inden den fastslår, at den har kompetence i henhold til stk. 1, sikre sig, at sagsøgte er orienteret om sin ret til at bestride rettens kompetence og om retsvirkningerne af at give møde eller af ikke at give møde.

*AFDELING 8****Prøvelse af kompetencen og af formaliteten****Artikel 27*

En ret i en medlemsstat, for hvilken der indbringes en retstvist, der hovedsagelig vedrører spørgsmål, hvor retterne i en anden medlemsstat er enekompetente i medfør af artikel 24, skal på embeds vegne erklære sig inkompetent.

Artikel 28

1. Såfremt en person, der har bopæl på en medlemsstats område, sagsøges ved en ret i en anden medlemsstat, men ikke giver møde, erklærer retten sig på embeds vegne inkompetent, medmindre den er kompetent efter bestemmelserne i denne forordning.

2. Retten udsætter sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at sagsøgte har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.

3. Artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter)⁽¹⁾ anvendes i stedet for nærværende artikels stk. 2, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes fra en medlemsstat til en anden i medfør af nævnte forordning.

⁽¹⁾ EFT L 324 af 10.12.2007, s. 79.

▼B

4. Finder forordning (EF) nr. 1393/2007 ikke anvendelse, anvendes artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal sendes til udlandet i medfør af nævnte konvention.

*AFDELING 9**Litis pendens og indbyrdes sammenhængende krav**Artikel 29*

1. Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, på embeds vegne sagen, indtil denne rets kompetence er fastslået, jf. dog artikel 31, stk. 2.

2. I de i stk. 1 omhandlede sager på begæring fra en ret, for hvilken tvisten er indbragt, giver enhver anden ret, for hvilken tvisten er indbragt, uden ophold førstnævnte ret meddelelse om, hvornår tvisten blev indbragt for den i overensstemmelse med artikel 32.

3. Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.

Artikel 30

1. Såfremt sager vedrørende krav, som er indbyrdes sammenhængende, verserer for retter i forskellige medlemsstater, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen.

2. Når sagen for den ret, hvor sagen først blev anlagt, verserer i første instans, kan enhver anden ret ligeledes efter anmodning fra en af parterne erklære sig inkompetent, forudsat at den ret, hvor sagen først blev anlagt, har kompetence til at påkende det pågældende krav, og dens lovgivning tillader forening heraf.

3. Ved indbyrdes sammenhængende krav forstås i denne artikel krav, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig.

Artikel 31

1. Såfremt sagerne henhører under flere retters enekompetence, skal enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, erklære sig inkompetent til fordel for denne ret.

2. Når en sag anlægges ved en ret i en medlemsstat, som er tillagt enekompetence ved en aftale omhandlet i artikel 25, skal enhver ret i en anden medlemsstat udsætte sagen, indtil den ret, hvor sagen er anlagt på grundlag af aftalen, erklærer, at den ikke har kompetence i henhold til aftalen, jf. dog artikel 26.

▼B

3. Når den ret, der er udpeget i aftalen, har fastslået sin kompetence i henhold til aftalen, erklærer enhver ret i en anden medlemsstat sig inkompetent til fordel for denne ret.

4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på spørgsmål, der er omhandlet i afdeling 3, 4 eller 5, når forsikringstageren, den sikrede, en begunstiget i henhold til forsikringsaftalen, den skadelidte, forbrugeren eller arbejdstageren er sagsøgeren, og aftalen ikke er gyldig i henhold til en bestemmelse i nævnte afdelinger.

Artikel 32

1. Ved anvendelsen af denne afdeling anses en sag for anlagt ved en ret:

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte, eller
- b) hvis det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor dette dokument modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet indleveret til retten.

Den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, jf. litra b), skal være den første myndighed, der modtager de dokumenter, der skal forkyndes.

2. Den ret eller myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, jf. stk. 1, anfører datoen for indgivelse af det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument eller datoen for modtagelse af de dokumenter, der skal forkyndes.

Artikel 33

1. Er kompetencen baseret på artikel 4 eller på artikel 7, 8 eller 9, og verserer der en sag ved en ret i et tredjeland på det tidspunkt, hvor der ved en ret i en medlemsstat anlægges en sag, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, mellem de samme parter, som sagen ved retten i tredjelandet, kan retten i medlemsstaten udsætte sagen, hvis:

- a) det forventes, at retten i tredjelandet vil træffe en retsafgørelse, der kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, og
- b) retten i medlemsstaten anser det for godtgjort, at det er nødvendigt at udsætte sagen af hensyn til en ordnet retspleje.

2. Retten i medlemsstaten kan til enhver tid genoptage sagen, hvis:

▼B

- a) sagen ved retten i tredjelandet er blevet udsat eller hævet
 - b) retten i medlemsstaten på det foreliggende grundlag finder, at det er usandsynligt, at sagen ved retten i tredjelandet vil blive afsluttet inden en rimelig frist, eller
 - c) det er nødvendigt at genoptage sagen af hensyn til en ordnet retspleje.
3. Retten i medlemsstaten afviser sagen, hvis sagen ved retten i tredjelandet er afsluttet og har resulteret i en retsafgørelse, der kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i medlemsstaten.
4. Retten i medlemsstaten anvender denne artikel efter anmodning fra en af parterne, eller på embeds vegne hvis dette er muligt i henhold til national lovgivning.

Artikel 34

1. Er kompetencen baseret på artikel 4 eller på artikel 7, 8 eller 9, og verserer der en sag ved retten i et tredjeland på det tidspunkt, hvor der ved en ret i en medlemsstat anlægges en sag, der er indbyrdes sammenhængende med sagen ved retten i tredjelandet, kan retten i medlemsstaten udsætte sagen, hvis:
- a) det er ønskeligt at behandle og påkende de indbyrdes sammenhængende krav samtidig for at undgå uforenelige retsafgørelser i tilfælde af, at kravene påkendes hver for sig
 - b) det forventes, at retten i tredjelandet vil træffe en retsafgørelse, der kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i medlemsstaten, og
 - c) retten i medlemsstaten anser det for godtgjort, at det er nødvendigt at udsætte sagen af hensyn til en ordnet retspleje.
2. Retten i medlemsstaten kan til enhver tid fortsætte sagen, hvis:
- a) retten i medlemsstaten finder, at der ikke længere er risiko for uforenelige retsafgørelser
 - b) sagen ved retten i tredjelandet er blevet udsat eller hævet
 - c) retten i medlemsstaten på det foreliggende grundlag finder, at det er usandsynligt, at sagen ved retten i tredjelandet vil blive afsluttet inden en rimelig frist, eller
 - d) det er nødvendigt at genoptage sagen af hensyn til en ordnet retspleje.

▼B

3. Retten i medlemsstaten kan afvise sagen, hvis sagen ved retten i tredjelandet er afsluttet og har resulteret i en retsafgørelse, der kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i medlemsstaten.

4. Retten i medlemsstaten anvender denne artikel efter anmodning fra en af parterne, eller på embeds vegne, hvis dette er muligt i henhold til national lovgivning.

*AFDELING 10****Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler****Artikel 35*

Der kan over for en medlemsstats retter anmodes om anvendelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som er fastsat i den pågældende medlemsstats lovgivning, selv om en ret i en anden stat er kompetent til at påkende sagens realitet.

KAPITEL III

ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE*AFDELING 1****Anerkendelse****Artikel 36*

1. Retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.

2. Enhver berettiget part kan i overensstemmelse med proceduren i afdeling 3, underafdeling 2, fremsætte en anmodning om at få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse, som omhandlet i artikel 45.

3. Afhænger udfaldet af en sag ved en ret i en medlemsstat af afgørelsen af et bispørgsmål angående afslag på anerkendelse, er denne ret kompetent til at afgøre spørgsmålet om anerkendelse.

Artikel 37

1. En part, der i en medlemsstat ønsker at påberåbe sig en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat, skal fremlægge:

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed, og
- b) attesten udstedt i medfør af artikel 53.

2. Retten eller myndigheden, ved hvilken en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, kan om nødvendigt kræve, at den part, der påberåber sig den, i overensstemmelse med artikel 57 forelægger en oversættelse eller en translitteration af indholdet af attesten i stk. 1, litra b). Retten eller myndigheden kan kræve, at parten forelægger en oversættelse af selve afgørelsen i stedet for oversættelsen af indholdet af

▼B

attesten, hvis retten eller myndigheden ikke kan fortsætte behandlingen uden en sådan oversættelse.

Artikel 38

Retten eller en myndighed, ved hvilken en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, kan udsætte sagen helt eller delvis, hvis:

- a) retsafgørelsen bliver anfægtet i domsstaten, eller
- b) der er fremsat en anmodning om at få fastslået, at der ikke findes grunde til at afslå anerkendelse som omhandlet i artikel 45, eller om at få fastslået, at anerkendelse skal afslås på basis af en af disse grunde.

*AFDELING 2****Fuldbyrdelse****Artikel 39*

En retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, og som er eksigibel i den pågældende medlemsstat, skal være eksigibel i de øvrige medlemsstater, uden krav om en erklæring om eksigibilitet.

Artikel 40

En eksigibel retsafgørelse giver uden videre adgang til at anvende ethvert sikrende retsmiddel, der findes i henhold til loven i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Artikel 41

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne afdeling finder loven i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, anvendelse på proceduren for fuldbyrdelse af retsafgørelser, der er truffet i en anden medlemsstat. En retsafgørelse truffet i en medlemsstat, der er eksigibel i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, skal fuldbyrdes dér på samme betingelser som en retsafgørelse, der er truffet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

2. Uanset stk. 1 finder grundene til at afslå eller udsætte fuldbyrdelse i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, anvendelse, for så vidt som de ikke er uforenelige med de i artikel 45 omhandlede grunde.

3. Det kan ikke kræves af den part, der anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at de har en postadresse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. Det kan heller ikke kræves af disse parter, at de har en autoriseret repræsentant i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, medmindre en sådan repræsentant er obligatorisk uanset parternes nationalitet eller bopæl.

▼B*Artikel 42*

1. For i en medlemsstat at få fuldbyrdet en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, skal den, der fremsætter anmodningen herom, fremlægge følgende for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed:

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed, og
- b) en attest udstedt i medfør af artikel 53, som bekræfter, at retsafgørelsen er eksigibel, og som indeholder et uddrag af retsafgørelsen og alt efter omstændighederne de relevante oplysninger om, hvilke sagsomkostninger der kan tilbagesøges, og oplysninger om beregning af renter.

2. For i en medlemsstat at få fuldbyrdet en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, fremlægger den, der fremsætter anmodningen, følgende for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed:

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed
- b) en attest udstedt i medfør af artikel 53, som indeholder en beskrivelse af retsmidlet, og som bekræfter,
 - i) at retten har kompetence med hensyn til sagens realitet
 - ii) at retsafgørelsen er eksigibel i domsstaten, og
- c) bevis for forkyndelsen af retsafgørelsen, hvis der blev truffet afgørelse om retsmidlet, uden at sagsøgte forinden var blevet indkaldt.

3. Den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed kan om nødvendigt kræve, at den, der har fremsat anmodningen, i overensstemmelse med artikel 57 forelægger en oversættelse eller en translitteration af attesten.

4. Den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed kan kun kræve, at den, der har fremsat anmodningen, forelægger en oversættelse af retsafgørelsen, hvis den ikke kan fortsætte behandlingen uden en sådan oversættelse.

Artikel 43

1. Når der begæres fuldbyrdelse af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat, forkyndes attesten udstedt i henhold til artikel 53 for den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, inden den første fuldbyrdelsesforanstaltning. Attesten ledsages af retsafgørelsen, hvis den ikke allerede er forkyndt for den pågældende.

2. Har den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, bopæl i en anden medlemsstat end domsstaten, kan den pågældende for at bestride fuldbyrdelsen af retsafgørelsen anmode om en oversættelse af retsafgørelsen, hvis retsafgørelsen ikke er affattet på eller ledsaget af en oversættelse til et af følgende sprog:

- a) et sprog, som vedkommende forstår, eller
- b) det officielle sprog i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har bopæl, eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor vedkommende har bopæl.

▼B

Anmodes der om en oversættelse af retsafgørelsen i overensstemmelse med første afsnit, er sikrende retsmidler de eneste fuldbyrdelsesforanstaltninger, der må anvendes, indtil den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, modtager oversættelsen.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis retsafgørelsen allerede er forkyndt den person, mod hvem fuldbyrdelsen begæres, på et af de sprog, der er omhandlet i første afsnit, eller ledsages af en oversættelse til et af disse sprog.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på fuldbyrdelsen af et sikrende retsmiddel i en retsafgørelse, eller når den person, der anmoder om fuldbyrdelse, anvender sikrende retsmidler i overensstemmelse med artikel 40.

Artikel 44

1. Hvis der fremsættes en anmodning om afslag på fuldbyrdelse af en retsafgørelse i medfør af afdeling 3, underafdeling 2, kan retten i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse:

- a) begrænse fuldbyrdelsesproceduren til de sikrende retsmidler
- b) gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten, eller
- c) enten helt eller delvis udsætte fuldbyrdelsesproceduren.

2. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, udsætter efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, fuldbyrdelsesproceduren, hvis eksigibiliteten af retsafgørelsen er udsat i domsstaten.

*AFDELING 3**Afslag på anerkendelse og fuldbyrdelse**Underafdeling 1***Afslag på anerkendelse***Artikel 45*

1. Efter anmodning fra en berettiget part afslås anerkendelse af en retsafgørelse:

- a) såfremt en sådan anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den medlemsstat, som anmodningen rettes til
- b) såfremt det er en udeblivelsesafgørelse, og det indledende proceskrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke var blevet forkyndt for sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at sagsøgte kunne varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte undlod at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om vedkommende havde mulighed for at gøre det
- c) såfremt afgørelsen er uforenelig med en retsafgørelse truffet mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen rettes til

▼B

- d) såfremt afgørelsen er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland mellem de samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, eller
- e) såfremt afgørelsen strider mod:
- i) kapitel II, afdeling 3, 4 eller 5, såfremt forsikringstageren, den sikrede, en begunstiget i henhold til forsikringsaftalen, den skadelidte, forbrugeren eller arbejdstageren er den sagsøgte, eller
 - ii) kapitel II, afdeling 6.
2. Ved prøvelsen af de i stk. 1, litra e), nævnte kompetenceregler er den ret, som anmodningen rettes til, bundet af de faktiske omstændigheder, på hvilke den oprindelige ret har støttet sin kompetence.
3. Den oprindelige rets kompetence kan ikke efterprøves, jf. dog stk. 1, litra e). Den i stk. 1, litra a), omhandlede efterprøvelse vedrørende grundlæggende retsprincipper kan ikke foretages i forhold til kompetencereglerne.
4. Anmodningen om afslag på anerkendelse skal fremsættes efter procedurene i underafdeling 2 og, hvis det er relevant, afdeling 4.

Underafdeling 2

Afslag på fuldbyrdelse*Artikel 46*

Efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, afslås fuldbyrdelse af en retsafgørelse, når det konstateres, at en af de i artikel 45 omhandlede grunde foreligger.

Artikel 47

1. Anmodningen om afslag på fuldbyrdelse fremsættes over for den ret, som den pågældende medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i henhold til artikel 75, litra a), som værende den ret, hvortil anmodningen skal indgives.
2. Fremgangsmåden ved afslag på fuldbyrdelse afgøres, for så vidt den ikke er omfattet af denne forordning, efter lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.
3. Den, der fremsætter anmodningen, skal forelægge retten en kopi af retsafgørelsen og om nødvendigt en oversættelse eller translitteration deraf.

Retten kan fritage for forelæggelse af de dokumenter, der er nævnt i første afsnit, hvis den allerede er i besiddelse af dem, eller hvis den finder det urimeligt at kræve, at den, der fremsætter anmodningen, skal forelægge dem. I sidstnævnte tilfælde kan retten kræve, at den anden part forelægger dokumenterne.

▼B

4. Det kan ikke kræves af parter, der anmoder om afslag på fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at de har en postadresse i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. Det kan heller ikke kræves af disse parter, at de har en autoriseret repræsentant i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, medmindre en sådan repræsentant er obligatorisk uanset parternes nationalitet eller bopæl.

Artikel 48

Retten træffer straks afgørelse om anmodningen om afslag på fuldbyrdelse.

Artikel 49

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om afslag på fuldbyrdelse, kan appelleres af begge parter.

2. Appel indgives til den ret, som den pågældende medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i henhold til artikel 75, litra b), som værende den ret, hvortil en sådan appel indgives.

Artikel 50

Den afgørelse, der træffes i appelsagen, kan kun anfægtes ved appel, såfremt den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 75, litra c), har givet Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 51

1. Den ret, hvortil der fremsættes en anmodning om afslag på fuldbyrdelse, eller den ret, som behandler en appelsag indgivet i henhold til artikel 49 eller 50, kan udsætte sagen, hvis der er iværksat en ordinær appel eller genoptagelse af retsafgørelsen i domsstaten, eller hvis fristen herfor endnu ikke er udløbet. I sidstnævnte tilfælde kan retten fastsætte en frist for iværksættelse af en sådan appel eller genoptagelse.

2. Såfremt retsafgørelsen er truffet i Irland, Cypern eller Det Forenede Kongerige, anses enhver form for appel i den pågældende domsstat for at være en ordinær appel eller genoptagelse med henblik på stk. 1.

*AFDELING 4****Fælles bestemmelser****Artikel 52*

Retsafgørelser truffet i en medlemsstat kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

▼B*Artikel 53*

Den oprindelige ret udsteder på begæring af enhver berettiget part attesten ved brug af formularen i bilag I.

Artikel 54

1. Indeholder en retsafgørelse et retsmiddel eller en kendelse, der er ukendt i lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, tilpasses retsmidlet eller kendelsen, i det omfang det er muligt, til et retsmiddel eller en kendelse, der er kendt i denne medlemsstats lovgivning, og som har tilsvarende retsvirkninger, og som varetager lignende formål og hensyn.

En sådan tilpasning må ikke have retsvirkninger, der går ud over dem, der er fastlagt i domsstatens lovgivning.

2. Enhver part kan anfægte tilpasningen af retsmidlet eller kendelsen ved en ret.

3. Om nødvendigt kan det kræves, at den part, der påberåber sig retsafgørelsen eller anmoder om fuldbyrdelse heraf, forelægger en oversættelse eller en translitteration af retsafgørelsen.

Artikel 55

Retsafgørelser, der er afsagt i en medlemsstat, og hvorved der fastsættes en tvangsbøde, er kun eksigible i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, hvis bødens størrelse er endeligt fastsat af den oprindelige ret.

Artikel 56

Det kan ikke pålægges den part, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at han er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Artikel 57

1. Når der i henhold til denne forordning kræves en oversættelse eller en translitteration, skal denne oversættelse eller translitteration ske til det officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller, når der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det eller et af de officielle sprog ved retterne på det sted, hvor en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat påberåbes, eller der indgives en anmodning, i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

2. For så vidt angår de formularer, der er nævnt i artikel 53 og 60, kan oversættelser eller translitterationer også ske til alle andre officielle sprog ved Unionens institutioner, som den pågældende medlemsstat har meddelt, at den accepterer.

▼B

3. Oversættelser i henhold til denne forordning skal foretages af personer, der er kvalificeret til at oversætte i en af medlemsstaterne.

KAPITEL IV

OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG RETSFORLIG*Artikel 58*

1. Officielt bekræftede dokumenter, der er eksigible i domsstaten, er eksigible i de andre medlemsstater uden krav om en erklæring om eksigibilitet. Fuldbyrkelse af officielt bekræftede dokumenter kan kun afslås, hvis fuldbyrdelsen åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

Kapitel III, henholdsvis afdeling 2, underafdeling 2 i afdeling 3, og afdeling 4, finder, hvis det er relevant, anvendelse på officielt bekræftede dokumenter.

2. Det fremlagte officielt bekræftede dokument skal med hensyn til godtgørelse af dets ægthed opfylde de betingelser, der stilles i domsstaten.

Artikel 59

Retsforlig, der er eksigible i domsstaten, fuldbyrdes i de andre medlemsstater på samme betingelser som officielt bekræftede dokumenter.

Artikel 60

Den kompetente myndighed eller retten i domsstaten udsteder efter anmodning fra en berettiget part attesten ved brug af formularen i bilag II indeholdende et sammendrag af den eksigible forpligtelse i det officielt bekræftede dokument eller af aftalen mellem parterne i retsforliget.

KAPITEL V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 61*

Inden for rammerne af denne forordning kræves der ikke legalisering eller andre lignende formaliteter for dokumenter udstedt i en medlemsstat.

Artikel 62

1. Ved afgørelsen af, om en part har bopæl på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten anvende denne stats interne lovgivning.

2. Har en part ikke bopæl på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten ved afgørelsen af, om parten har bopæl på en anden medlemsstats område, anvende denne anden medlemsstats lovgivning.

▼B*Artikel 63*

1. Selskaber og andre juridiske personer har ved anvendelsen af denne forordning bopæl det sted, hvor de har:

- a) deres vedtægtsmæssige hjemsted
- b) deres hovedkontor, eller
- c) deres hovedvirksomhed.

2. For Irlands, Cyperns og Det Forenede Kongeriges vedkommende forstås ved »vedtægtsmæssigt hjemsted« registered office« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, »place of incorporation« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, det sted, i henhold til hvis lovgivning stiftelsen fandt sted.

3. Ved afgørelsen af, om en trust har bopæl på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten anvende de internationalprivatretnlige regler, som gælder for den.

Artikel 64

Med forbehold af mere gunstige nationale bestemmelser kan personer, der har bopæl på en medlemsstats område, og mod hvem der indledes retsforfølgning for en uagtsom lovovertrædelse, ved retter kompetente i straffesager i en anden medlemsstat, hvor de pågældende ikke er statsborgere, selv når de ikke personligt giver møde, vælge personer, der er beføjede hertil, til at varetage deres forsvar. Den ret, der behandler sagen, kan dog bestemme, at den pågældende skal give møde personligt; har personligt fremmøde ikke fundet sted, kan de øvrige medlemsstater afslå at anerkende eller fuldbyrde den afgørelse, der er truffet med hensyn til det borgerlige krav, uden at den pågældende har haft mulighed for at varetage sine interesser under sagen.

Artikel 65

1. Den i artikel 8, nr. 2), og artikel 13 fastsatte kompetence for krav angående opfyldelse af en garantiforpligtelse eller andre krav mod tredjemand kan kun gøres gældende i de medlemsstater, der er opført på listen udarbejdet af Kommissionen i henhold til artikel 76, stk. 1, litra b), og stk. 2, for så vidt det er tilladt i henhold til national lovgivning. En person med bopæl i en anden medlemsstat kan blive opfordret til at indtræde i sagen ved disse medlemsstaters retter i henhold til reglerne om procesunderretning, jf. nævnte liste.

2. De retsafgørelser, der træffes i en medlemsstat i medfør af artikel 8, nr. 2), og artikel 13, anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med kapitel III i enhver anden medlemsstat. De retsvirkninger, som retsafgørelser truffet i de medlemsstater, der er opført på den i stk. 1 nævnte liste, har i overensstemmelse med disse medlemsstaters lovgivning over for tredjemand i henhold til stk. 1, anerkendes i alle medlemsstater.

3. De medlemsstater, der er opført på den i stk. 1 nævnte liste, giver inden for rammerne af Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF ⁽¹⁾ (»det europæiske retlige netværk«) oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de retsafgørelser, der er omhandlet i stk. 2, andet punktum, skal fastlægges i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EUT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

KAPITEL VI
OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 66

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, som er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, som udstedt eller registreret, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået på eller efter den 10. januar 2015.

2. Uanset artikel 80 finder forordning (EF) nr. 44/2001 fortsat anvendelse på retsafgørelser truffet i retssager, som er anlagt, på dokumenter, som er udstedt eller registreret, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået inden den 10. januar 2015, og som falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 44/2001.

KAPITEL VII
FORHOLDET TIL ANDRE INSTRUMENTER

Artikel 67

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af bestemmelser, som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence samt for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, og som er indeholdt i EU-retsakter eller i de harmoniserede nationale lovgivninger til gennemførelse af disse retsakter.

Artikel 68

1. I forholdet mellem medlemsstaterne træder denne forordning i stedet for Bruxelles-konventionen af 1968, dog ikke for så vidt angår de af medlemsstaternes territorier, som er omfattet af konventionens geografiske anvendelsesområde, og som ikke er omfattet af denne forordning i medfør af artikel 355 i TEUF.

2. I den udstrækning denne forordning i forholdet mellem medlemsstaterne træder i stedet for Bruxelles-konventionen af 1968, skal henvisninger til konventionen forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikel 69

I forholdet mellem medlemsstaterne træder denne forordning i stedet for konventioner, der regulerer samme spørgsmål som denne forordning, jf. dog artikel 70 og 71. Særlig træder denne forordning i stedet for de konventioner, der er opført på den liste, Kommissionen har udarbejdet i henhold til artikel 76, stk. 1, litra c) og stk. 2.

Artikel 70

1. De konventioner, der er nævnt i artikel 69, bevarer deres virkning på de områder, hvor denne forordning ikke finder anvendelse.

▼B

2. De bevarer ligeledes deres virkning for så vidt angår retsafgørelser, der er truffet, officielt bekræftede dokumenter, som er udstedt eller registreret, og retsforlig, der er godkendt eller indgået inden datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001.

Artikel 71

1. Denne forordning berører ikke konventioner, hvori medlemsstaterne er parter, og som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence samt for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser.

2. Med henblik på at sikre en ensartet fortolkning anvendes stk. 1 på følgende måde:

- a) denne forordning er ikke til hinder for, at en ret i en medlemsstat, der er part i en konvention vedrørende et særligt område, kan anse sig for kompetent i medfør af den pågældende konvention, også selv om sagsøgte har bopæl på en medlemsstats område, der ikke er part i den pågældende konvention. Den ret, ved hvilken sagen er anlagt, anvender under alle omstændigheder denne forordnings artikel 28
- b) retsafgørelser, der i en medlemsstat er truffet af en ret, som har anset sig for kompetent i medfør af en konvention vedrørende et særligt område, anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning.

Såfremt både domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen rettes til, er parter i en konvention vedrørende et særligt område, som fastsætter betingelser for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, anvendes disse betingelser. Under alle omstændigheder kan bestemmelserne i denne forordning vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser finde anvendelse.

▼M1*Artikel 71a*

1. Med henblik på denne forordning anses en ret, der er fælles for flere medlemsstater som omhandlet i stk. 2 (en »fælles ret«), som værende en ret i en medlemsstat, når en sådan fælles ret i henhold til det instrument, ved hvilket den blev oprettet, udøver kompetence i spørgsmål, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

2. Med henblik på denne forordning anses hver af de følgende retter som en fælles ret:

- a) Den Fælles Patentdomstol oprettet ved aftalen om en fælles patentdomstol, som blev undertegnet den 19. februar 2013 (»patentdomstolsaftalen«), og
- b) Beneluxdomstolen oprettet ved traktaten af 31. marts 1965 om oprettelsen af en Beneluxdomstol og dennes kompetence (»Beneluxdomstolstraktaten«).

Artikel 71b

Kompetencen for en fælles ret fastlægges som følger:

▼ M1

- 1) en fælles ret har kompetence i tilfælde, hvor retterne i en medlemsstat, der er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, i henhold til denne forordning ville have kompetence på et område, som er reguleret ved det pågældende instrument
- 2) hvis sagsøgte ikke har bopæl i en medlemsstat, og der ved denne forordning i øvrigt ikke tillægges nogen kompetence over for vedkommende, finder kapitel II anvendelse, hvor dette er relevant, uanset sagsøgtes bopæl.

Der kan over for en fælles ret anmodes om foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, selv om en ret i et tredjeland er kompetent til at påkende sagens realitet

- 3) hvis en fælles ret har kompetence over en sagsøgt i henhold til nr. 2) i en tvist vedrørende krænkelse af et europæisk patent, hvorved der opstår grundlag for krav om skadeserstatning i Unionen, kan denne ret også udøve kompetence vedrørende krav om skadeserstatning uden for Unionen som følge af en sådan krænkelse.

En sådan kompetence kan kun fastlægges, hvis et formuegode, der tilhører sagsøgte, befinder sig i en medlemsstat, der er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, og tvisten har tilstrækkelig tilknytning til en sådan medlemsstat.

Artikel 71c

1. Artikel 29-32 finder anvendelse, når der anlægges søgsmål ved en fælles ret og ved en ret i en medlemsstat, der ikke er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet.
2. Artikel 29-32 finder anvendelse, når der i den overgangsperiode, der er omhandlet i patentdomstolsaftalens artikel 83, anlægges søgsmål ved Den Fælles Patentdomstol og ved en ret i en medlemsstat, der er part i patentdomstolsaftalen.

Artikel 71d

Denne forordning finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af:

- a) retsafgørelser truffet af en fælles ret, som skal anerkendes og fuldbyrdes i en medlemsstat, der ikke er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, og
- b) retsafgørelser truffet af retter i en medlemsstat, der ikke er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, som skal anerkendes og fuldbyrdes i en medlemsstat, der er part i dette instrument.

Såfremt der i en medlemsstat, der er part i det instrument, ved hvilket den fælles ret blev oprettet, søges anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse truffet af en fælles ret, finder nævnte instruments bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse dog anvendelse i stedet for bestemmelserne i denne forordning.

▼B*Artikel 72*

Denne forordning berører ikke aftaler, hvorved medlemsstaterne før ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001 i medfør af artikel 59 i Bruxelles-konventionen af 1968 har forpligtet sig til ikke at anerkende retsafgørelser, navnlig retsafgørelser, som er truffet i en anden stat, der er kontraherende part i konventionen, mod en sagsøgt, der har bopæl eller sædvanligt opholdssted på et tredjelands område, såfremt retsafgørelsen i et tilfælde omhandlet i artikel 4 i konventionen kun har kunnet støttes på en af de kompetenceregler, der er anført i artikel 3, stk. 2, i konventionen.

Artikel 73

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af Lugano-konventionen af 2007.
2. Denne forordning berører ikke anvendelsen af New York-konventionen af 1958.
3. Denne forordning berører ikke anvendelsen af bilaterale konventioner og aftaler, der er indgået mellem et tredjeland og en medlemsstat inden datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 44/2001, og som omfatter spørgsmål, der er reguleret af nærværende forordning.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 74*

Medlemsstaterne skal inden for rammerne af det europæiske retlige netværk og med henblik på at gøre oplysningerne tilgængelige for offentligheden, tilvejebringe en beskrivelse af nationale regler om fuldbyrdelse og procedurer herfor med angivelse af, hvilke myndigheder der er ansvarlige for fuldbyrdelse, samt oplysninger om eventuelle begrænsninger med hensyn til fuldbyrdelse, navnlig regler om debitorbeskyttelse og forældelsesfrister.

Medlemsstaterne skal sikre, at disse oplysninger til stadighed bliver ajourført.

Artikel 75

Senest den 10. januar 2014 meddeler medlemsstaterne Kommissionen:

- a) til hvilke retter anmodningen om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 47, stk. 1
- b) til hvilke retter appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2
- c) til hvilke retter yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50, og

▼B

- d) hvilke sprog der kan anvendes ved oversættelse af de formularer, der henvises til i artikel 57, stk. 2.

Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden på passende vis, navnlig gennem det europæiske retlige netværk.

Artikel 76

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om:
 - a) de kompetenceregler, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2
 - b) de regler om procesunderretning, der er omhandlet i artikel 65, og
 - c) de konventioner, der er omhandlet i artikel 69.
2. Kommissionen udarbejder på grundlag af de i stk. 1 nævnte underretninger fra medlemsstaterne de tilsvarende lister.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver efterfølgende ændring der skal foretages af disse lister. Kommissionen ændrer listerne i overensstemmelse hermed.
4. Kommissionen offentliggør listerne og eventuelle følgende ændringer heraf i *Den Europæiske Unions Tidende*.
5. Kommissionen gør alle de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1 og 3 offentligt tilgængelige på enhver anden hensigtsmæssig måde, navnlig via det europæiske retlige netværk.

Artikel 77

Kommissionen tillægges beføjelse til efter artikel 78 at vedtage delegerede retsakter vedrørende ændringer af bilag I og II.

Artikel 78

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 77, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 9. januar 2013.
3. Den i artikel 77 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

▼B

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 77 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 79

Senest den 11. januar 2022 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten skal omfatte en evaluering af det mulige behov for en yderligere udvidelse af kompetencereglerne til at omfatte sagsøgte, som ikke har bopæl på en medlemsstats område, under hensyntagen til anvendelsen af denne forordning og mulige udviklinger på internationalt niveau. Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag til ændring af denne forordning.

Artikel 80

Denne forordning ophæver forordning (EF) nr. 44/2001. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 81

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 10. januar 2015 med undtagelse af artikel 75 og 76, der anvendes fra den 10. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

▼ M2

BILAG I

ATTEST ANGÅENDE EN RETSAFGØRELSE PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETLIGE OMRÅDE

Artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

1. DEN OPRINDELIGE RET
- 1.1. Betegnelse:
- 1.2. Betegnelse:
- 1.2.1. Vej og nummer/postboks:
- 1.2.2. By og postnummer:
- 1.2.3. Medlemsstat:
- AT BE BG CY CZ DK DE EE EL ES FI FR HR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK
- 1.3. Telefon:
- 1.4. Fax:
- 1.5. E-mail (eventuelt):
2. SAGSØGER(E) ⁽¹⁾
- 2.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:
- 2.2. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
- 2.3. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
- 2.4. Adresse:
- 2.4.1. Vej og nummer/postboks:
- 2.4.2. By og postnummer:
- 2.4.3. Land:
- AT BE BG CY CZ DK DE EE EL ES FI FR HR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK andet (angiv venligst ISO-kode)
- 2.5. E-mail (eventuelt):
3. SAGSØGTE ⁽²⁾
- 3.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:
- 3.2. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
- 3.3. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
- 3.4. Adresse:
- 3.4.1. Vej og nummer/postboks:
- 3.4.2. By og postnummer:
- 3.4.3. Land:
- AT BE BG CY CZ DK DE EE EL ES FI FR HR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK andet (angiv venligst ISO-kode)
- 3.5. E-mail (eventuelt):

▼ M2

4. RETSAFGØRELSEN
- 4.1. Retsafgørelsens afsigelsesdato (dd/mm/åååå):
- 4.2. Retsafgørelsens sagsnummer:
- 4.3. Retsafgørelsen blev truffet for en udebleven sagsøgt:
- 4.3.1. Nej
- 4.3.2. Ja (angiv venligst datoen (dd/mm/åååå) for forkyndelsen for sagsøgte af det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument):
- 4.4. Retsafgørelsen er eksigibel i domsstaten uden behov for opfyldelse af yderligere betingelser:
- 4.4.1. Ja (angiv venligst datoen (dd/mm/åååå) for erklæringen om eksigibilitet, hvis relevant):
- 4.4.2. Ja, men kun i forhold til følgende sagsøgte (angiv nærmere):
- 4.4.3. Ja, men kun for så vidt angår en del/dele af retsafgørelsen (angiv nærmere):
- 4.4.4. Retsafgørelsen indeholder ikke nogen eksigibel forpligtelse
- 4.5. På datoen for attestens udstedelse er retsafgørelsen blevet forkyndt for sagsøgte:
- 4.5.1. Ja (angiv venligst datoen for forkyndelse (dd/mm/åååå), hvis kendt):
- 4.5.1.1. Retsafgørelsen blev forkyndt på følgende sprog:
- BG ES CS DK DE ET EL EN FR HR GA IT LV LT HU MT
 NL PL PT RO SK SL FI SV andet (angiv venligst ISO-kode)
- 4.5.2. Ikke så vidt det er retten bekendt
- 4.6. Retsafgørelsens konklusioner og renter:
- 4.6.1. Retsafgørelse angående et pengekrav⁽³⁾
- 4.6.1.1. Kort beskrivelse af sagens genstand:
- 4.6.1.2. Retten har pålagt:
- (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽⁴⁾
- at erlægge en betaling til:
- (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen)
- 4.6.1.2.1. Hvis flere personer er fundet ansvarlige for ét og samme krav, kan hele beløbet opkræves hos en hvilken som helst af disse:
- 4.6.1.2.1.1. Ja
- 4.6.1.2.1.2. Nej
- 4.6.1.3. Valuta:
- euro (EUR) bulgarsk lev (BGN) tjekkisk koruna (CZK) dansk krone (DKK) Kuna (HRK)
 ungarsk forint (HUF) polsk zloty (PLN) pund sterling (GBP) rumænsk leu (RON) svensk krone (SEK) andet (angiv venligst ISO-kode):
- 4.6.1.4. Hovedstol:
- 4.6.1.4.1. Beløbet skal betales som en samlet sum

▼ **M2**4.6.1.4.2. Beløbet skal betales ratevis ⁽⁵⁾

Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb

4.6.1.4.3. Beløbet skal betales periodisk4.6.1.4.3.1. dagligt4.6.1.4.3.2. ugentligt4.6.1.4.3.3. andet (angiv hyppighed):

4.6.1.4.3.4. Fra dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed:

4.6.1.4.3.5. Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed):

4.6.1.5. Renter, hvis relevant:

4.6.1.5.1. Renter:

4.6.1.5.1.1. Ikke angivet i retsafgørelsen4.6.1.5.1.2. Ja, angivet i retsafgørelsen som følger:

4.6.1.5.1.2.1. Beløb:

eller:

4.6.1.5.1.2.2. Procentsats ... %

4.6.1.5.1.2.3. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (ddato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁶⁾4.6.1.5.2. Lovbestemt rente (hvis relevant) beregnet i overensstemmelse med (angiv venligst den relevante forskrift):4.6.1.5.2.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁶⁾4.6.1.5.3. Kapitalisering af renter (hvis relevant, præcisér venligst):

4.6.2. Retsafgørelse om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler:

4.6.2.1. Kort beskrivelse af sagens genstand og den trufne foranstaltning:

4.6.2.2. Foranstaltningen er truffet af en ret, der har kompetence med hensyn til sagens realitet:

4.6.2.2.1. Ja

4.6.3. Andre typer retsafgørelser:

4.6.3.1. Kort beskrivelse af sagens genstand og rettens afgørelse:

4.7. Sagsomkostninger ⁽⁷⁾:

4.7.1. Valuta:

euro (EUR) bulgarsk lev (BGN) tjekkisk koruna (CZK) dansk krone (DKK) Kuna (HRK)
 ungarsk forint (HUF) polsk zloty (PLN) pund sterling (GBP) rumænsk leu (RON) svensk krone (SEK) andet (angiv venligst ISO-kode):

4.7.2. Følgende person(er), mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, er blevet pålagt at betale sagsomkostningerne:

4.7.2.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisati: ⁽⁸⁾

4.7.2.2. Hvis flere personer er blevet pålagt at betale sagsomkostningerne, kan hele beløbet opkræves hos en hvilken som helst af disse:

▼ **M2**

- 4.7.2.2.1. Ja
- 4.7.2.2.2. Nej
- 4.7.3. De sagsomkostninger, der søges dækket, er følgende: ⁽⁹⁾
- 4.7.3.1. Sagsomkostningerne er fastsat i retsafgørelsen som et samlet beløb (angiv venligst beløb):
- 4.7.3.2. Sagsomkostningerne er fastsat i retsafgørelsen som en procentsats af de samlede omkostninger (angiv venligst beløb):
- 4.7.3.3. Ansvar for sagsomkostningerne er fastlagt ved retsafgørelsen og de nøjagtige beløb er som følger:
- 4.7.3.3.1. Retsgebyrer:
- 4.7.3.3.2. Advokatsalær:
- 4.7.3.3.3. Omkostninger ved forkyndelse:
- 4.7.3.3.4. Andet:
- 4.7.3.4. Andet (præcisér venligst):
- 4.7.4. Renter på sagsomkostninger:
- 4.7.4.1. Ikke relevant
- 4.7.4.2. Renterne er angivet i retsafgørelsen
- 4.7.4.2.1. Beløb:
- eller
- 4.7.4.2.2. Procentsats ... %
- 4.7.4.2.2.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁶⁾
- 4.7.4.3. Lovbestemt rente (hvis relevant) beregnet i overensstemmelse med (angiv venligst den relevante forskrift):
- 4.7.4.3.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁶⁾
- 4.7.4.4. Kapitalisering af renter (hvis relevant, præcisér venligst):

Udfærdiget i: ...

Underskrift og/eller stempel fra den oprindelige ret:

⁽¹⁾ Indsæt oplysninger om alle sagsøgere, hvis retsafgørelsen vedrører mere end én.

⁽²⁾ Indsæt oplysninger om alle sagsøgte, hvis retsafgørelsen vedrører mere end én

⁽³⁾ Såfremt retsafgørelsen kun vedrører sagsomkostninger i forbindelse med et krav, der er truffet afgørelse om i en tidligere retsafgørelse, udfyldes punkt 4.6.1 ikke, og der gås videre til punkt 4.7

⁽⁴⁾ Indsæt oplysninger om alle personer, hvis mere end én person har fået pålagt at foretage en betaling.

⁽⁵⁾ Indsæt oplysninger om alle rater.

⁽⁶⁾ Indsæt oplysninger om alle perioder, hvis der er tale om mere end én.

⁽⁷⁾ Dette punkt omfatter også situationer, hvor sagsomkostningerne tilkendes ved en særskilt retsafgørelse.

⁽⁸⁾ Indsæt oplysninger om alle personer, hvis der er mere end én.

⁽⁹⁾ Tilføj beløbet for hver enkelt person, hvis sagsomkostningerne dækkes af flere personer.

▼ **M2***BILAG II***ATTEST ANGÅENDE OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER/RETSFORLIG ⁽¹⁾ PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETTLIGE OMRÅDE****Artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område**

1. RET ELLER KOMPETENT MYNDIGHED, DER UDSTEDER ATTESTEN
 - 1.1. Betegnelse:
 - 1.2. Adresse:
 - 1.2.1. Vej og nummer/postboks:
 - 1.2.2. By og postnummer:
 - 1.2.3. Medlemsstat:

AT BE BG CY CZ DK DE EE EL ES FI FR HR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK
 - 1.3. Telefon:
 - 1.4. Fax:
 - 1.5. E-mail (eventuelt):
2. OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT
 - 2.1. Myndighed, der har udarbejdet det officielt bekræftede dokument (hvis forskellig fra den attestudstedende myndighed)
 - 2.1.1. Myndighedens navn og betegnelse:
 - 2.1.2. Adresse:
 - 2.2. Dato (dd/mm/åååå) på hvilken det officielt bekræftede dokument udarbejdedes af den i punkt 2.1 omhandlede myndighed:
 - 2.3. Det officielt bekræftede dokumentets sagsnummer (hvis relevant):
 - 2.4. Det officielt bekræftede dokumentets registreringsdato (dd/mm/åååå) i domsstaten (udfyldes kun, hvis registreringsdatoen er bestemmende for dokumentets retsvirkning, og denne dato adskiller sig fra datoen i punkt 2.2):
 - 2.4.1. Sagsnummer i registret (hvis relevant):
3. RETSFORLIG
 - 3.1. Ret, der godkendte retsforliget, eller ved hvilken retsforliget blev indgået (hvis forskellig fra den attestudstedende ret)
 - 3.1.1. Rettens navn:
 - 3.1.2. Adresse:
 - 3.2. Retsforligets indgåelsesdato (dd/mm/åååå):
 - 3.3. Retsforligets sagsnummer:
4. PARTERNE I DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT/RETSFORLIGET:
 - 4.1. Fordringshavers navn/fordringshavernes navne (efternavn, fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽²⁾:
 - 4.1.1. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
 - 4.1.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
 - 4.2. Debtors navn/debitorenes navne (efternavn, fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽³⁾:
 - 4.2.1. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
 - 4.2.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
 - 4.3. Navne på eventuelle andre parter (efternavn, fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽⁴⁾:

▼ **M2**

- 4.3.1. Identifikationsnummer (hvis relevant og hvis kendt):
- 4.3.2. Fødselsdato (dd/mm/åååå) og fødested eller, hvis der er tale om en juridisk person, dato og sted for etablering/stiftelse/registrering (hvis relevant og hvis kendt):
5. EKSIGIBILITET AF DET OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENT/RETSFORLIGET I DOMSSTATEN
- 5.1. Det officielt bekræftede dokument/retsforliget er eksigibelt i domsstaten:
- 5.1.1. Ja
- 5.2. Det officielt bekræftede dokument/retsforligets konklusioner og renter
- 5.2.1. Officielt bekræftet dokument/retsforlig angående et pengekrav
- 5.2.1.1. Kort beskrivelse af sagens genstand:
- 5.2.1.2. I henhold til det officielt bekræftede dokument/retsforliget skal:
 (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) ⁽⁵⁾
 erlægge en betaling til:
 (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen)
- 5.2.1.2.1. Hvis flere personer er fundet ansvarlige for ét og samme krav, kan hele beløbet opkræves hos en hvilken som helst af disse:
- 5.2.1.2.1.1. Ja
- 5.2.1.2.1.2. Nej
- 5.2.1.3. Valuta:
 euro (EUR) bulgarsk lev (BGN) tjekkisk koruna (CZK) dansk krone (DKK) Kuna (HRK)
 ungarsk forint (HUF) polsk zloty (PLN) pund sterling (GBP) rumænsk leu (RON) svensk krone (SEK) andet (angiv venligst ISO-kode):
- 5.2.1.4. Hovedstol:
- 5.2.1.4.1. Beløbet skal betales som en samlet sum
- 5.2.1.4.2. Beløbet skal betales ratevis ⁽⁶⁾
Forfaldsdato (dd/mm/åååå)	Beløb
- 5.2.1.4.3. Beløbet skal betales periodisk
- 5.2.1.4.3.1. dagligt
- 5.2.1.4.3.2. ugentligt
- 5.2.1.4.3.3. andet (angiv hyppighed):
- 5.2.1.4.3.4. Fra dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed:
- 5.2.1.4.3.5. Hvis relevant, indtil (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed)
- 5.2.1.5. Renter, hvis relevant
- 5.2.1.5.1. Renter:
- 5.2.1.5.1.1. Ikke angivet i det officielt bekræftede dokument/retsforliget
- 5.2.1.5.1.2. Ja, angivet i det officielt bekræftede dokument/retsforliget som følger:

▼ M2

5.2.1.5.1.2.1. Beløb:

eller

5.2.1.5.1.2.2. Procentsats ... %

5.2.1.5.1.2.3. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁷⁾

5.2.1.5.2. Lovbestemt rente (hvis relevant) beregnet i overensstemmelse med (angiv venligst den relevante forskrift):

5.2.1.5.2.1. Renterne påløber fra (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) til (dato (dd/mm/åååå) eller begivenhed) ⁽⁷⁾

5.2.1.5.3. Kapitalisering af renter (hvis relevant, præcisér venligst):

5.2.2. Officielt bekræftet dokument/retsforlig angående en ikkemonetær eksigibel forpligtelse:

5.2.2.1. Kort beskrivelse af den eksigible forpligtelse

5.2.2.2. Den i punkt 5.2.2.1 omhandlede forpligtelse er eksigibel i forhold til følgende person(er) (efternavn, fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen):

Udfærdiget i : ...

Underskrift og/eller stempel fra den attestudstedende ret eller attestudstedende kompetente myndighed:

⁽¹⁾ Det ikke relevante overstreges i hele attesten.

⁽²⁾ Indsæt oplysninger om alle fordringshavere, hvis der er mere end én.

⁽³⁾ Indsæt oplysninger om alle debitorer, hvis der er mere end én.

⁽⁴⁾ Indsæt oplysninger om eventuelle andre parter.

⁽⁵⁾ Indsæt oplysninger om alle personer, hvis mere end én person har fået pålagt at foretage en betaling.

⁽⁶⁾ Indsæt oplysninger om alle rater.

⁽⁷⁾ Indsæt oplysninger om alle perioder, hvis der er tale om mere end én.

⁽⁸⁾ Indsæt oplysninger om alle personer, hvis der er mere end én.

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 44/2001	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, indledning	Artikel 1, stk. 2, indledning
Artikel 1, stk. 2, litra a)	Artikel 1, stk. 2, litra a) og f)
Artikel 1, stk. 2, litra b), c) og d)	Artikel 1, stk. 2, litra b)-d)
—	Artikel 1, stk. 2, litra e)
Artikel 1, stk. 3	—
—	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 4
Artikel 3	Artikel 5
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 5, indledning	Artikel 7, indledning
Artikel 5, nr. 1)	Artikel 7, nr. 1)
Artikel 5, nr. 2)	—
Artikel 5, nr. 3) og 4)	Artikel 7, nr. 2) og 3)
—	Artikel 7, nr. 4)
Artikel 5, nr. 5)-7)	Artikel 7, nr. 5)-7)
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 16
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 16	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
Artikel 19, nr. 1 og 2	Artikel 21, nr. 1)
—	Artikel 21, nr. 2)
Artikel 20	Artikel 22
Artikel 21	Artikel 23

▼B

Forordning (EF) nr. 44/2001	Denne forordning
Artikel 22	Artikel 24
Artikel 23, stk. 1 og 2	Artikel 25, stk. 1 og 2
Artikel 23, stk. 3	—
Artikel 23, stk. 4 og 5	Artikel 25, stk. 3 og 4
—	Artikel 25, stk. 5
Artikel 24	Artikel 26, stk. 1
—	Artikel 26, stk. 2
Artikel 25	Artikel 27
Artikel 26	Artikel 28
Artikel 27, stk. 1	Artikel 29, stk. 1
—	Artikel 29, stk. 2
Artikel 27, stk. 2	Artikel 29, stk. 3
Artikel 28	Artikel 30
Artikel 29	Artikel 31, stk. 1
—	Artikel 31, stk. 2
—	Artikel 31, stk. 3
—	Artikel 31, stk. 4
Artikel 30	Artikel 32, stk. 1, litra a) og b)
—	Artikel 32, stk. 1, andet afsnit
—	Artikel 32, stk. 2
—	Artikel 33
—	Artikel 34
Artikel 31	Artikel 35
Artikel 32	Artikel 2, litra a)
Artikel 33	Artikel 36
—	
—	Artikel 37
—	Artikel 39
—	Artikel 40
—	Artikel 41
—	Artikel 42
—	Artikel 43
—	Artikel 44
Artikel 34	Artikel 45, stk. 1, litra a)-d)
Artikel 35, stk. 1	Artikel 45, stk. 1, litra e)
Artikel 35, stk. 2	Artikel 45, stk. 2

▼B

Forordning (EF) nr. 44/2001	Denne forordning
Artikel 35, stk. 3	Artikel 45, stk. 3
—	Artikel 45, stk. 4
Artikel 36	Artikel 52
Artikel 37, stk. 1	Artikel 38, litra a)
Artikel 38	—
Artikel 39	—
Artikel 40	—
Artikel 41	—
Artikel 42	—
Artikel 43	—
Artikel 44	—
Artikel 45	—
Artikel 46	—
Artikel 47	—
Artikel 48	—
—	Artikel 46
—	Artikel 47
—	Artikel 48
—	Artikel 49
—	Artikel 50
—	Artikel 51
—	Artikel 54
Artikel 49	Artikel 55
Artikel 50	—
Artikel 51	Artikel 56
Artikel 52	—
Artikel 53	—
Artikel 54	Artikel 53
Artikel 55, stk. 1	—
Artikel 55, stk. 2	Artikel 37, stk. 2, artikel 47, stk. 3, og artikel 57
Artikel 56	Artikel 61
Artikel 57, stk. 1	Artikel 58, stk. 1
Artikel 57, stk. 2	—
Artikel 57, stk. 3	Artikel 58, stk. 2
Artikel 57, stk. 4	Artikel 60
Artikel 58	Artikel 59 og artikel 60
Artikel 59	Artikel 62
Artikel 60	Artikel 63
Artikel 61	Artikel 64

▼B

Forordning (EF) nr. 44/2001	Denne forordning
Artikel 62	Artikel 3
Artikel 63	—
Artikel 64	—
Artikel 65	Artikel 65, stk. 1 og 2
—	Artikel 65, stk. 3
Artikel 66	Artikel 66
Artikel 67	Artikel 67
Artikel 68	Artikel 68
Artikel 69	Artikel 69
Artikel 70	Artikel 70
Artikel 71	Artikel 71
Artikel 72	Artikel 72
—	Artikel 73
Artikel 73	Artikel 79
Artikel 74, stk. 1	Artikel 75, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 76, stk. 1, litra a)
Artikel 74, stk. 2	Artikel 77
—	Artikel 78
—	Artikel 80
Artikel 75	—
Artikel 76	Artikel 81
Bilag I	Artikel 76, stk. 1, litra a)
Bilag II	Artikel 75, litra a)
Bilag III	Artikel 75, litra b)
Bilag IV	Artikel 75, litra c)
Bilag V	Bilag I og bilag II
Bilag VI	Bilag II
—	Bilag III